

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/1091/2015
Identifikačné číslo spisu:	6613208736
Dátum vydania rozhodnutia:	23.11.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6613208736.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne F. S. a. s., so sídlom v C., S. XX, proti žalovanému R., bývajúcemu v F., o zaplatenie 25,89 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 12 Ro 308/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. júna 2014, sp. zn. 41 Co 366/2014, takto

rozhodol:

Dovolenie o d m i e t a.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Lučenec uznesením z 20. novembra 2013, č. k. 12 Ro 308/2013 - 7, zastavil konanie z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za návrh na začatie konania [§ 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“)].

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 12. júna 2014, sp. zn. 41 Co 366/2014, potvrdil napadnuté uznesenie ako vecne správne v zmysle § 219 O. s. p. V odôvodnení sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o poplatkovej povinnosti žalobkyne a nesúhlasil s tvrdením žalobkyne, že žalobný návrh bol v prejednávanej veci podaný už v roku 2006, preto správne nestotožňoval návrh na začatie konania podaný v elektronickej podobe v roku 2006 s návrhom z roku 2013. Z uvedených dôvodov považoval odvolací súd za nedôvodnú aj námietku žalobkyne o tom, že právo vyrubiť súdny poplatok bolo premlčané, keďže poplatková povinnosť žalobkyni vznikla podaním návrhu v roku 2013 a lehota troch rokov uplynúť nemohla.

3. Proti uvedenému uzneseniu podala žalobkyňa 19. novembra 2014 dovolanie, ktorého dôvodnosť a zároveň prípustnosť odôvodňovala tým, že jej v konaní pred súdmi nižších stupňov bola odňatá možnosť konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.). V danom prípade bolo potrebné vychádzať z toho, že návrh na začatie konania bol podaný už v roku 2006, preto v roku 2013 už nebola povinná zaplatiť súdny poplatok za tento návrh. Ak súd napriek tomu konanie zastavil, odňal jej možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/

O. s. p.). Navrhla napadnuté uznesenie a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku č. 160/2015 Z. z. (ďalej len „C. s. p.“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia veta prvá, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) posudzoval prípustnosť dovolania žalobkyne, ktoré bolo podané 19. novembra 2014, podľa Občianskeho súdneho poriadku (zákon č. 99/1963 Zb.) účinného do 30. júna 2016 (ďalej len „O. s. p.“) a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom (§ 452 ods. 1 C. s. p.), por. konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 1 Cdo 294/2013, 3 Cdo 355/2013, 4 Cdo 79/2014, 5 Cdo 416/2013, 6 Cdo 38/2014, 7 Cdo 60/2014, 8 Cdo 98/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza. Treba dodať, že aj keby Európsky súd pre ľudské práva svojim rozsudkom prikázal Okresnému súdu Lučenec znovu konať vo veciach podaných elektronicky na DVD nosičoch v roku 2006, rovnako najprv treba v zmysle odôvodnenia v uvedených veciach, preukázať totožnosť týchto návrhov s tými, ktoré boli podané v roku 2013.

7. Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne podľa § 237 ods. 1 O. s. p. a § 239 O. s. p. prípustné nie je, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho odmietol podľa § 447 písm. c/ C. s. p. bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

8. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 C. s. p.). O výške náhrady trov dovolacieho konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

9. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.